

ԻՄ ԱՍՏՂԻՆ

4+3+4+3

Ու դռնն՝ գիշեր՝ Պաղտատի, Փետրուարի աստղին տակ.

Երեսիդ մութն է նստեր, հեփիաթ նայաւածֆըդ յստակ
Մոռցընելու չափ քեզմէ, զի ցերեկին հովը տափ՝
Փռշի, խորշակ տարածել ուզեց ամալ թախիծով.
Դռնն անձն, անձն, պատմութեան, սուտին, մեղկին դէմ խըռով...:

Դռնն՝ մերկ գիշեր, կը սիրես կըծու քամին՝ կորովով,
Որ նուագի ծոյլ ամրան եւ յօրանջֆին աղը ծով,
Բջիջներուն մէջ մարդոց որ նըստի սերմը առաջ՝
Անկեղծութեան ու գեղի, ուր բանա՛ս դռնն սիրտդ ամբողջ...:

Գիշեր, աչերդ այն ատեն յստա՛կ, ու ի՛նչ գորովատ...
Սակայն ֆիշեր դուրս ելլող՝ ուժ ու գեղիդ գայու մօտ:
Եւ աստղերուդ տրտմայաւշ հարֆն ամպերուն ընդմէջէն

Կախած՝ թախիծդ իբրեւ, ծաղկըւորիլ դռնն կ'ուզես
Արեւներու հովին մէջ, նարէ՛ն, գարուն սրտերէն
Մշտանորոգ հըրապայր հագնող պարման տղու պէս...:

Գիշեր, ըսին, աստղի՛դ տակ մայրըս տղա՛յ մ'է ծըներ...:

ՇԷՆ-ՄԱՀ

TO MY STAR

And you, night of Baghdad, unfolding under the February star,
Darkness has settled over your face wrapping it up in such legendary grace
As to almost make one oblivious of the day's parching heat and wind
That with fruitless moan blew dust and whirlwinds all around.
Now clothed in rain and cloud, a challenge to false fronts you stand.

You naked night, how you love the sharp, bitter winter gale
That it may engulf the salty sea of yawning mouths on a hot,
 lazy summer day
And instead, it may ingest the cells of men with healthy seeds
Of honesty and beauty--wherein you will unravel all your heart.

And then, O night, your eyes will shine so crystal clear, and so
full of affection
And yet see how few dare step out to meet the challenge of your
might and charm.

And now as the fire of your stars recalling sad memories
Breaks through the clouds, how you yearn to reblossom
Like some robust youth who through communion with others in their spring,
Walks in the sunny winds with ever renewed charm.

O night, my mother delivered a baby boy, a little star
under the aegis of your star.

Translated by A. K.

SHEN-MAH